

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,

'Morning Star', Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 147 JAFFNA, FRIDAY, 17th & 24 JULY, 1987 No. 29 & 30

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the **Morning Star** to:-

The Manager,
'Morning Star',
Vaddukoddai.

The Medical Tangle in Sri Lanka

While some 8000 Federal Health Service doctors in India have gone on an indefinite nationwide strike for higher wage hikes and promotional prospects, the 2100—strong *Government Medical Officers Association (GMOA)* of Sri Lanka has called out its members to strike, on an academic but nevertheless in their opinion a vital issue.

The GMOA President, Dr. Stanmore de Alwis puts the case of the Association in these words:— "We are not against the concept of a Private Medical College. What we say is that private medical students whose selection for medical studies is based on different criteria, should sit a separate degree".

The North Colombo Medical College (NCMC) at Ragama, a Private Medical Institution with an intake of 100 students was inaugurated on 25.9.81 at *Thalagolla* (Colombo North) by the College of General Practitioners, a splinter group of the *Independent Medical Practitioners' Association (IMPA)*.

According to the Ministry of Plan Implementation, Sri Lanka needs 600 doctors a year. But the government has found it possible only to train 500. The main source of recruitment is the State Medical Faculty of the University of Colombo, which has a 117—year old tradition. An auxiliary source is the Private Medical College.

But set against this backdrop of medical education in Sri Lanka was now the concomitant agony of national unrest and of medical specialists leaving the country in droves, for greener pastures.

The current controversy however has its roots, in the ambivalence of the State on the question of providing all doctors whom the government intends absorbing into their cadre equal opportunities in clinical training in Colombo. The students of the 117-year old state medical college in Colombo, now a Faculty of the Colombo University with 500 final-year candidates appearing for the MBBS Examination have been loath to share their 'cake' of clinical training, facilities in Colombo with their 60 counterparts of the NCMC from Ragama.

The issue, according to news reports had taken on, even violent forms. But in the larger context of a full scale civil war in the country, these confrontations appeared pinpricks and were settled or pushed under the rug in the hope that somehow in the end, the position would stabilise itself.

Arrayed on the side of those who are for the same final examination to be held for both the Private Medical College as well as the State Medical College students are those who argue that in the context of an acute dearth of doctors in Sri Lanka every possible effort should be made to recruit government doctors, soft-pedalling all questions of "criteria" that govern the medical studies of the students. The immediate concern they argue is the need for doctors and not the stature of the respective medical institution.

This category of people also allege that putting all pieces together, the present crisis in the medical world is really a hang-over from the SLFP days of a strident nationalism which naively assumed that in an era of free education and now of free books, no one who pays for an education or buys a book has any claim for state recognition in any field of employment.

On the other hand, the GMOA, as a Trade Union is strongly opposed to the same seal being put on the MBBS degrees of two sets of medical graduates, in the country—one recruited through a Private Medical College and the other through the State Medical Faculty of the Colombo University, on two different criteria. Medical education in Sri Lanka should they say conform to certain stipulated norms. The Colombo Medical Degree is a University degree.

In the meanwhile, a significant fallout of the confusion, has been the large-scale depletion of upper level medical man-power in the country. At a meeting of WHO's South East Asian Health Officials the Minister of Health deplored that the Accident Unit of the Government General Hospital, Colombo was run by four retired surgeons.

The truth of the matter is that admissions to the medical faculties in our Sri Lankan Universities has been a sensitive issue. In our clippings file, we note a statement made by one of the University authorities in 1977, that the College of General Practitioners "reluctantly decided" to examine the idea of Dr. Heenilame to establish a Private Medical College with instruction in the English medium—The statement reflects the

History'd then Surely be Re-written

I

Tension in the strife-torn North has reached dizzy heights With TROOPS pouring in to prove their real might, Jaffna, North's Capital'd then be the BATTLE GROUND—Bloody, brutal, gray—'ere the BULLY is downed.

II

Imprisoned in the now filthy, crowded DUTCH DEN— Their sweat-soaked FATIGUES stinking to high Heaven, Atop the ramparts, there's an ETERNAL VIGIL, The Sentries, 'sniping' at many an INNOCENT TAMIL.

III

Deserted are the bazaars, the HUB, once so busy, SILENT SENTINELS now, if one does dare to see: An UNEASY CALM, down the cross streets, does prevail, Many have fled their homes to evade the SHELL HAIL!

VI

WESAK means nothing to these RUTHLESS KILLERS, hired They e'en 'strafed' last Poya; they'd never feel tired Of killing and maiming—'tis their pastime pleasant," Ba it the town folk or the poor rural peasant!

V

The AIR—RAIDS SPORADIC, have all had their fair share Of HAPLESS VICTIMS—leaving them homeless and bare; REFUGEES are they now, not of their own seeking. But of STATE TERRORISM—wailing and weeping.

VI

Tisn't at all a FAIR WAR, if one'd call it so, With the STATE, owning AIRCRAFT, to lay us all low. If the Boys had a BOMBER, a HELI or two, History'd then surely be re-written, well—and true.

— Victor S. Kirupairaj

intensity of the problem we are currently faced with in medical education in Sri Lanka with two medical institutions, one a University and other a Medical College but both training Doctors for service as Sri Lankan doctors.

It is unfortunate that an important issue should have awaited attention till the last hour.

— C. E. R.

Jaffna Today

There is a welcome change in the 'climate' of Jaffna, largely due to the determination and sense of dedication with which India is pursuing its goal of bringing PEACE in Sri Lanka within sight.

The arrival of fuel and food have meant for the people hope of sustenance and the silencing of the guns, hope of security. Except for the lobbying of shells from some military camps, at odd intervals the general atmosphere has been one of calm and a desire on the part of everyone, to inaugurate an era of PEACE in the country.

But normality will come within reach only when the mini-camps are vacated, when security forces move into the barracks, when arms are surrendered (not only of militants' but also of Home Guards, new settlers etc., etc.) and the civilians now scattered in various parts of the country trudge back home with their belongings and resume life in their domains, free from the sniper's bullet.

It is a happy harbinger nevertheless in Jaffna to see once again the free flow of vehicular traffic on newly macadamised roads, and the movement of lorries, one after another, carrying food and fuel, looking for space to stock their abundant supply.

In every area of human existence the 'wheel' turns and in Jaffna the turning of the wheel has been accomplished with the help of India whose presence in Jaffna since June 25, 1987 has been largely instrumental in bringing into Northern politics steadiness and equilibrium rather than passion. [As we go to print, we have news of the arrival of Indian helicopters in Jaffna to take the L.T.T.E. leader to New Delhi for talks with the Prime Minister of India.]

— C. E. R.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

இதில்தவ வார இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்.

மலர் 147] 17, 24-7-87 [இதழ் 29 30

செய்திகள்

ஆலயத்தில் இடந்தவர்கள் லைது
செய்யப்பட்டனர்.

கடந்த திங்கள் 7 ஆம் திகதி
நாவற்குடா கிராமத்தை சுற்றி
வளைந்த அகிராடிப்படையினர்,
அங்குள்ள அம்மன் ஆலயத்தில்
சமயக் கிரியைகளில் ஈடுபட்டிருந்த
பலரைக் கைது செய்தனர். இவ்
வாலய தர்மசூதா சபைச் செய
லரும் தாக்கப்பட்டார். ஆலய
மூலஸ்தானத்திற்குள் சென்று விக்
கிரகங்களை அமைத்ததற்காக அறி
கிறோம்.

விமன்காமம் மகா வீரதீயாலய
அத்பரின் மறைவு

இம்மாதம் 3 ஆம் திகதி
மாவட்டபுரம் சென்று இராணுவத்
தினரின் துப்பாக்கிச் சூடிற்கு
இலங்கைய விமன்காமம் மாவீத்
யாலய அதிபர் திரு. முத்தையா
சிவராசா (52), கடந்த 7 ஆம்
திகதி காலை 7.15 மணிக்கு யாழ்
வைத்தியசாலைில் மரணமானார்.

பாடசாலைிலுள்ள முக்கிய
எடுகளை எடுத்து வருவதற்காக
திரு. சிவராசா வித்தியாலயத்திற்
குச் சென்றார். இதற்கு முன்
கடந்த 2 ஆம் திகதி மாவட்ட
புரம் இராணுவத்திடம் அனுமதி
பெற்றார். வித்தியாலயக் களத்தின்
கடித்தகடல்களையே சென்றிருந்தார்
பின்னர் 3 ஆம் திகதி மீண்டும்
இராணுவ முகாமிற்குச் சென்றார்
கடப்பட்டு, யாழ் வைத்திய
சாலை அவசர சிகிச்சை செய்யப்
பட்டும் பயனில்லை. மரித்துவிட்
டார். கல்வித்தறையில் அருந்
தொண்டாற்றிய திரு. சிவராசா
அண்மையில் எம். ஏ. பரீட்சையில்
தித்தி பெற்றிருந்தது குறிப்பிடத்
தக்கது.

இலங்கை இராணுவம் தமிழர்களை
அழித்து வருகிறது

“இலங்கையில் அரசு பயங்கர
வாதம் தாண்டவமாடுகின்றது.
இதனால் தமிழர்கள் அநியாயமாகப்
படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர்”
என்று, அவுஸ்திரேலியாவில் மனித
உரிமைகள் அமைப்பின் முக்கியஸ்
தராகக் கட்டையாற்றும் இலங்கை
பெருப்பாளன் இனத்தைச் சேர்ந்
தவாகிய டாக்டர். ரி. பிரியான்
செனிகிரத்தினு வாஷிங்டனில்
நடைபெற, ஒருநாள் வரையில்
கட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

‘ஏய்டஸ்’ நாய் பயங்கரமானது

அமெரிக்காவிலும், வேறு பல
காடுகளிலும் ‘ஏய்டஸ்’ நோய்
விவரமாக பரப்பி வருகிறது.

இப் பயங்கரமான நோய், புற்று
நோயை இரண்டாவது இடத்திற்
குக் தள்ளிவிட்டது. அமெரிக்கா
வில் இளம் பெண்களின் மரணத்
திற்குரிய பிரதான காரணமாக
‘ஏய்டஸ்’ நோய் தோன்றியுள்
ளது. 35 வயதிற்கும் 35 வயதிற்கு
மேல் இடைப்பட்ட பல இளம்
பெண்கள் இந்த நோயினால் மரித்
கின்றனர்.

இரண்டு லட்சம் பிள்ளைகள்
பாடசாலைக்குச் செல்வதில்லை

இலங்கையில் சுமார் 2 இலட்ச
சுத்திற்கு மேற்பட்ட பாடசாலைக்
குச் செல்லும் வயதுடைய பிள்ளை
கள் பாடசாலைக்குச் செல்வதில்லை
பொதுவாக இப்பிள்ளைகளின் பெற்
றோர் வறுமைநிலையில் இருப்பதால்
இவர்களைப் பாடசாலைக்கு செல்
வதற்குக் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை
எனப் புள்ளி விபரம் ஒன்று
தெரிவிக்கிறது.

யாழ். ஆயர் அறிவர் ஆ. நீயோ
குப்பினை அவர்களின் உருக்க
மான வேண்டுகோள்

“தமிழ் பேசும் மக்கள் சுதந்திர
மாகவும் நிரந்தர சமாதானத்துட
னும் வாழ்வதற்கு, அன்னரின்
நியாயமான கோரிக்கைகளை அங்கி
கரித்தது, அரசியல் தீவுக்கான
முயற்சிகளை இந்தியா மேற்
கொள்ள வேண்டும்” என்று இந்
திய துதராகச் செயலர் திரு. எஸ்.
எச். பூரிபிடம் கூறினார்.

அறிவர் S. செபநேசன் அவர்க்கு

யாழ். கல்லூரி உப அதிபர்
களில் ஒருவரும், உபதாரணியின்
ஆங்கிலம், தமிழ் பகுதிகளின்
கூட்டு ஆசிரியருமாகிய திரு. S.
செபநேசன் அவர்களுக்கு, யாழ்.
பல்கலைக் கழகம் டாக்டர் (அறிவர்)
பட்டம் (Ph. D) அளித்ததன்
ளது.

இதனையிட்டு நாங்கள்
பெருமை அடைகிறோம். பாராட்
டுகிறோம். உதயதாரகையின்
பேரால் அறிவர் செபநேசன்
அவர்களுக்கு எங்கள் நல்வாழ்த்துக்
கள்!

நீண்ட காலம் வாழ்வதில்
ஆண்டுகள் மிகுந்த பெண்கள்

ஜப்பானியரே உலகில் நீண்ட
ஆயுளைக் கொண்டவர்கள் எனக்
கருதப்படுகின்றது. இவர்களில்
ஆண்டுகளைவிட பெண்களே நீண்ட
காலம் வாழ்கின்றதாகப் புள்ளி
விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. யப்
பானிய ஆண்களின் சராசரி ஆயுட்
காலம் 75.23 வருடங்கள். பெண்
களின் சராசரி ஆயுட் காலம் 80
93 வருடங்கள்.

மறுமைப் பிரவேசம்

அருட்சகோதரி எலிபேத் பேக்கர்

நவஜீவனத்தின் நிழலான
உறப்பினர்களின் ஒருவரான
அருட்சகோதரி எலிபேத் பேக்
கர் அம்மா அவர்கள் கடந்த மே
மாதம் 30 ஆம் திகதி காலமா
னார். அன்னரின் இறந்த ஆராதனை
ஜூன் மாதம் 9 ஆம் திகதி
நவஜீவனத்தில் நடைபெற்றது

இவர் இங்கிலாந்தில் 1902
பெப்ரவரி மாதம் 23 ஆம்
திகதி பிறந்தார். இவரின் தம்ப
பனார் பிரபல வர்த்தகராக திகழ்ந்
தவர். நல்ல வருவாய் உள்ள குடும்
பத்தைச் சேர்ந்தவராயிருந்தும்
எலிபேத் பேக்கர் அம்மா தன்
இளவயதிலேயே இறைபணியில்
ஈடுபடும் ஆவலுடன், மிஷனரி
ஊழியத்திற்குத் தன்னை ஒப்புக்
கொடுத்தார்.

இவர் மெதடிஸ்த மிஷனைச்
சேர்ந்த, 1931 இல் இலங்கையில்
மிஷனரி ஊழியர் செய்ய அனுப்
பப்பட்டார். கிழக்கு மாகாணத்
தினுள்ள கல்முனையில் முதன்
முதலாகத் தன் ஊழியத்தைத்
தொடங்கினார். இவர் இலங்கையில்
55 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக
இறைபணி புரிந்தார்.

நவஜீவன ஐக்கியத்தில் பேக்
கர் அம்மா உறப்பினராகச் சேர்ந்த
காலம் தொடங்கி, இந்த நிழலா
னத்தின் ஜீவநாடியாகத் திகழ்ந்தார்
இதன் ஊர்ச்சிக்காக அயராது
அளப்பரிய நற்பணிகளை செய்து
வந்தார். நவஜீவனத்தில் வாழ்ந்
தபிள்ளைகள், வாலிபர், வயோதிகர்
தொழிலாளர் அனைவர் மேலும்
அன்பைப் பொழிந்து, அவர்களின்
உடல் நலம், ஆன்மிக வாழ்வு
அனைத்திலும் கண்ணுள் செருத்து
மாயிருந்து இறுதிவரை அன்புத்
தொண்டாற்றி வந்தார்.

பேக்கர் அம்மாவின் மறைவு
நவஜீவனத்திற்கு ஈடுசெய்யமுடி
யாத இழப்பு இருந்தும் இந்த
அம்மாவை இது வரை தங்களுக்குத்
தந்த இயேசுபிரானுக்கு
நன்றி செலுத்தி அவருக்குள்
ஆறுதலடையுங்கள், என நவஜீவனக்
குடும்பத்தாருக்கு எங்கள் அனு
தாபங்களைத் தெரிவிக்கிறோம்

திருமதி. அலிஸ் பொன்னம்மா
இராஜகுரியர்

மானிப்பாய் சபையைச்
சேர்ந்த காலஞ்சென்ற திரு. இரா
ஜகுரியர் அவர்களின் மனைவியுப்
புதிருமதி. G. P. மேதர் அவர்களின்
தாயாருமாகிய திருமதி A. P.
இராஜகுரியர் இம்மாதம் 5 ஆம்
திகதி காலமானார். 6 ஆம் திகதி
அன்னரின் இறுதியாராதனை
அருள் திரு. J. J. இரத்தினராசா
அவர்களால், சேலக் கரம் அன்பி
றடி, வண. D. R. அம்பலவா
ணர் ஆகியோரின் உதவியுடன்
நடத்தப்பட்டது. மானிப்பாய்
கல்லறைத் தோட்டத்தில் அன்ன
ரின் நல்லடக்க ஆராதனை வண.
இரத்தினராசா போதகரால் நடத்
தப்பட்டது.

திருமதி கிறேஸ் சொல்சம்மா

பரராஜ சிங்கம்

திருமதி பரராஜசிங்கம்
இம்மாதம் 4 ஆம் திகதி
காலமானார். அன்னரின் இறுதி

இலங்கை இனப் பிரச்சனைத் தீர்வு?

இலங்கை இனப்பிரச்சனைக்குத்
தீர்வு காணும் முயற்சிகளில் இந்
தியா உயர்மட்ட ராஜகந்திர வட்
டாரங்கள் தீவிரமாக ஈடுபட்டுவரு
கின்றன. தமிழக முதலமைச்சர்
எம். ஜி. ஆர்., இலங்கைத் தமிழ்
அரசியல் பிரமுகர்கள், விடுதலைப்
போராட்டக் குழுக்களின் பிரதிநி
திகள் ஆகியோருடன் இந்திய
வெளியுறவுச் செயலர் திரு. கே. பி.
எஸ். மேனன் சென்னையில் பேச்சு
வார்த்தைகள் நடத்தினர். இலங்
கையில் உள்ள இந்தியத் தூதரவர்
திரு. ஜே. என். டி. எஸ்., முதற்
செயலர் திரு. எச். எஸ். பூரி அவ
ர்களும் இப் பேச்சு வார்த்தைகளில்
கலந்து கொண்டனர்.

சில நாட்களுக்கு முன் திரு
பூரி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில்
விடுதலை புலிகளின் தலைவர் திரு
வி. பிரபாகரையும் அவருடன்
சேர்த மற்றத் தலைவர்களுடைய,
இனப் பிரச்சனைத் தீர்வைப் பற்
றிய கலந்து ஆலோசனை நடத்தி
யது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது

1988 இல் போயா விடுமுறை
நாட்கள்

அடுத்த ஆண்டு போயா
விடுமுறை விபரங்களை உள்நாட்டு
அலுவல்கள் அமைச்சர், அரசு
வர்த்தமானி மூலம் அறிவித்
துள்ளார்.

ஜனவரி: 3 — (ஞாயிறு)
பெப்ரவரி: 2 — (செவ்வாய்)
மார்ச்: 3 — (வியாழன்)
ஏப்பிரல்: 1 — (வெள்ளி)
மே: 1 — (ஞாயிறு)
மே: 30 — (திங்கள்)
ஜூன்: 29 — (புதன்)
ஜூலை: 8 — (வியாழன்)
ஆகஸ்ட்: 25 — (வெள்ளி)
செப்டெம்பர்: 25 — (ஞாயிறு)
அக்டோபர்: 4 — (திங்கள்)
நவம்பர்: 23 — (புதன்)
டிசம்பர்: 23 — (வியாழன்)

யாராதனை 5 ஆம் திகதி பிற்ப
கல் 3, 00 மணிக்கு அளவெட்டி
யிலுள்ள அவரது மகன் திரு. P.
இலங்கையாகம் அவர்களின்
இலக்கில் நடைபெற்றது

அருள் திரு. J. J. இரத்தின
ராசா அவர்கள் ஆராதனையை
அளவெட்டி சபைபுதியன்
சகோதரன் Earl சொலமன்
அவர்களின் உதவியுடன் நடத்தி
னார். அருள் திரு. D. R. அம்ப
லவாணர் அவர்கள் இரங்கலுரை
வழங்கினார். இவர் தம் இரங்கலு
ரையில், திருமதி பரராஜசிங்க
அம்மான் இறைவனில் பத்தியுடை
வராய், பலவித இன்னல்கள்
துன்பங்கள் வந்தபோதிலும்
சேர்ந்த போகாது இறுதிவரை
விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நிலைத்
திருந்தார். தன் பிள்ளைகளையும்
விசுவாச வழியில் வளர்த்தவத்
தார். இப்போ, இவ்வுலக துன்
பங்களிருந்த ஓய்வு பெற்று,
இயேசு பெருமானுடன் நிறை
வாழ்வு வாழப் போயிருக்கிறார்”
என்று கூறினார்.

அளவெட்டிச் சபைக் கல்
தைத்தோட்டத்தில், வண. இரத்தின
ராசா போதகரால் சகோதரன்
ஏர்ன் சொலமன், வண. அம்
பலவாணர் போகார் ஆகியோ
ரின் உதவியுடன் நல்லடக்க
ஆராதனை நடத்தப்பட்டது.

தாரகை ஒளி

கடன் இல்லாதவனே பணக்காரன்,
உடல் ஆரோக்கியம் உள்ளவனே செல்வந்தன்

எங்கள் கருத்து

சமயமும் அரசியலும்

அரசியலில் சமயம் தலையிடப்படாது என்பது பலர் கருத்தாகும். நாட்டின் அரசியல் விவகாரங்களில், ஒரு குறிப்பிட்ட சமய ஆதிக்கம் மேலோங்கும் போது, ஏனைய சமயஞ் சார்ந்தோர்க்கு, நீதி நியாயம் கிடைப்பது அரிதாகிவிடும். இன்று நம் நாட்டின் அரசியல் நிலைமை இதற்குச் சான்றாகும்.

இதனை மனதிற் கொண்டு, கலாச்சார அமைச்சர் ஹுருளே, இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும் போது - பௌத்த பிக்குகள் அரசியலில் ஈடுபடுவதை தவிர்க்க வேண்டுமெனக் கூறினர் போலும்! மத வெறியை வளரவிட்டால் நாடு அழிந்து போகும் என உணர்பவர்களும் மேற்படி கூற்றை நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள்.

இந்நாட்டில் எந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தாலும், வெவ்வேறு சமயங்களைச் சார்ந்த பல இன மக்கள் வாழும் இந்நாட்டை, சிங்கள பௌத்த நாடு எனப் பெயர் சூட்டி, தத்தம் சுயநலத்திற்காகப் புத்தகுருமரைப் பாவிக்கின்றனர் அரசியல் வாதிகள் பௌத்த பிக்குகள் சங்கம் கூறுகிறபடி தமது போக்கை காலத்திற்கு காலம் மாற்றிப்பமைத்து, நாட்டைச் சீர்குலைத்து வருகின்றனர், நமது மாண்புமிகு ஆட்சியாளர்,

பௌத்த பீடத்திலும் பிளவுபட்ட நிலை. ஆளும்கட்சிக்கு மல்வத்த பீடமும், ஸ்ரீமாவோ அணிக்கு அன்கிரிய பீடமும் ஆதரவு வழங்குவதனால், இன்றைய இனப்பிரச்சனை தீர்ப்பதல் ஒருவருக்கும் கரிசனையில்லை. தமிழினத்தை அறிந்தால், தாம் எதிர்ப்பின்றி வாழலாமென்ற எண்ணம்!

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வரும் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக, இனப்படுகொலைச் செயல்கள் நாள்தோறும் நடைபெற்று வருகிறது இராணுவத்தின் இந்த அட்டோழியங்களைப் பௌத்த பிக்குகள் சங்கம் அறியாமல் இல்லை. புத்த மத போதனைக்கு எதிர்மாறாக நடைபெறும் இச்செயல்களை கண்டிக்க நமது புத்த குருமார் சங்கம் முன் வரவில்லை. இவர்கள் தம் சமயப்பாதனைக்கேற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால் அரசாங்கம் இனப்பிரச்சனையை இதுவரை சுமுகமாகத் தீர்த்திருக்கும்.

இன்று, பயங்கரவாத ஒழிப்பு என்ற பெயரில், அப்பாவித் தமிழ் மக்கள், ஆபுதமேந்தாதவர்கள், அநியாயமாகக் கொல்லப்படுகிறார்கள். தோட்டங்கள், வயல்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. வயோதிபர், பெண்கள், குழந்தைகள் வெட்டிக் கொல்லப்படுகின்றனர். தாக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து தப்பிவந்தவர்கள் சொன்ன கவல்கள்தான் இவை. வீடுகள், ஆல்யங்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் வர்த்தக நிலையங்கள் இடிக்கப்படுகின்றன; அழிக்கப்படுகின்றன இதுதான் பயங்கரவாத ஒழிப்பா? அல்லது தமிழின ஒழிப்பா?

இந்நாட்டில் கடந்த 2,500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் மீது அவர்களது சொந்த நாட்டிலேயே இந்த அட்டோழியங்கள் நடத்தப்படுகிறது இது அநியாயம் என்றும், இக்கொடுமைகளை உடனே நிறுத்த வேண்டுமென்றும் இந்நாட்டு பௌத்த பீடங்கள் கூறவில்லை. தென் இலங்கைக் கிறிஸ்தவசபையும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க முன்வரவில்லை அரசாங்கத்தோடு ஒத்துப்பாடி உலகத் தங்களுக்கு நன்மையுண்டு என எண்ணுகிறார்கள் போலும்!

சமயம், நாட்டு அரசாங்கத்திற்கு நீதிநியாயம் பற்றி பாபட்சமின்றி ஆலோசனை கூறவேண்டுமெனொழிய இனஒழிப்பிற்குத் தூண்டுகோலாகியிருக்கப்பாது. நாடு சீர்குலையாமல், சமாதானத்துடன் மக்கள்வாழ நமது சமயத்தலைவர்கள் உண்மையாக உழைக்க வேண்டும் இந்நாட்டில் நீதியான அரசாங்கம் செயற்பட, புத்தசமயத் தலைவர்கள், தென் இலங்கைக் கிறிஸ்தவ இஸ்லாமியத் தலைவர்களும் முயன்றால், கூடியவிரைவில், இந்நாட்டில் பல ஆண்டுகளாக புரையோடிக்கொண்டிருக்கும் நோய் ரச்சயம் தீரும். நாட்டு மக்கள் ஒன்றுபட்டு சமாதானத்தோடு வாழ முடியும் ஒரு இனத்தின் எந்திலைத் தாகத்தை வன்முறையினால் அடக்க முடியுமா? நமது அரசாங்கம் இதனைச் சிந்தித்து பார்ப்பது நல்லது.

‘சமுநாடு’ நிறுவனத்தின் தலைவர் அமர் கே. எஸ். தங்கராசா அவர்கள்

‘சமுநாடு’ பத்திரிகையைத் தொடக்கி, கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக அதனை வளர்த்து வரும் ‘சமுநாடு’ நிறுவனத்தின் தலைவரான அமர் கே. எஸ். தங்கராசா அவர்கள், இம் மாதம் 20 ஆம் நாள், கொழும்பிலுள்ள தனது இல்லத்தில் காலமானார்.

இத்துயரச் செய்தியைக் கேட்டதும் சமுத்தமிழ் மக்கள் அனைவரும் ஆறறொருத் தயரத்தில் முழுகினர். யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரு தினாரியைப் பிரசுரித்து நடத்த முடியுமெனச் சாதித்துக் காட்டினர் அமர் தங்கராசா அவர்கள் 1959 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 11 ஆம் திகதி ‘சமுநாடு’ கிணசரி முதன்முதலாக வெளிவந்தது.

இவர் சைவசமய பத்திரிகைத் துறையைப் போதிலும், பிரசுரம் களில் வெறுப்பின்றி, ‘ஒன்றே உன்னத குலம் ஒருவேளை தேவன்’ என்ற நோக்குடன், அனைத்துச் சமயத்தவர்களுடன்கண்படுகப் பழகி வாழ்ந்தார். இதனால், இவர் தொடக்கிய பத்திரிகைப் பணியில் அனைவரிடமிருந்தும் இவருக்குக் கிடைத்தது. இவரது பரந்த மனப்பான்மையையும், சிறந்த பண்பும் அனைவரையும் கவர்ந்தது, அரசினர்களிடமிருந்தும், இராணுவத்தினர்களிடமிருந்தும், எதிரிகளின் கோபக் கண்கள் இவரை வந்து தாக்கிய போதிலும், பொறுமை இழக்காது இதனெல்லாம் அயராது தங்கருமே கண்ணாடிகுந்த சிறந்த பணியாற்றிய செயல் வீரர் அமர் தங்கராசா அவர்களின் மறைவு, ‘சமுநாடு’ நிறுவனத்தார்க்கு மட்டுமல்ல தமிழ்மக்கள் அனைவருக்குமே சமீப சமய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

‘சமுநாடு’ ஆசிரியர் குழுவினர்க்கு ‘உதயதாரகை’ அனுப்பும் அனுசூபச் செய்தி - உங்கள் மத்தியில் ஒளிரியாத கிழங்கு, உங்கள் பணியில் குடிக்கிடும் கற்கள் முட்டிகள், மேடுகள் பள்ளங்கள் அனைத்தையும் கடந்து, ‘என் கடன் பணிசெய்துகிடப்போதே’ என்ற முதுமொழிக்கிணங்க சிறந்த பணியாற்றும்படி வழிகாட்டிய உங்கள் தலைவர் மறைந்து விட்டார் எனக் கவலைப்படாதீர், தமது ஒளியை உங்களுக்குத் தந்த உங்களை ஒளிரச் செய்துவிட்டுத் தம்மனை மூடிக்கொண்டார் அன்பர் தங்கராசா அவர்கள். ஆகவே அவர் தந்த ஒளியை மனவிடாது, ‘சமுநாடு’ தமிழ் மக்களுக்கு ஒளிமயமாகத் திகழச் செய்வது உங்கள் கடமை இதுவே உங்கள் மறைந்த தலைவருக்கு நீங்கள் செலுத்தும் அஞ்சலியாகும்.

— ஆசிரியர்
(உதயதாரகை)

“அம்மா என்னெரு சொல்லினே அமைகின்றதே இவ்வளகம்”

அம்மா என்னெரு சொல்லினே அமைகின்றதே இவ்வளகம் அம்மாணிக்கம் இவ்வளகம் இம்மானிம் எவ்வளகம் தம்முடல் அத்தனே ஏமை தசாகரமாய் கமத்தமே; தம்முடல் தவர்த்தயே ஏமை தரித்தாணிப்புயியினே

இன்பமாய் கந்தமே; இவ் வகைத்தே வென்றமே துன்பமாய் மறையெனும் துயர் சொல்கைத் துக்கே ஏற்றமே;

அன்பாய் அரவணத்து—தன் ஆசை மடியினே கிடத்த இழுகம் காட்டியே—மெக்கு சுவர் பரதை ஊட்டியே;

நித்தமும் நித்தனில் நித்தர வேனையிற் முத்தமே தத்தமே மகிழ்வாய் தம் முகத்தனே;

தொட்டியில் கிடத்தியே தன் பன்னிற் தாண்டியே; கோட்டுவாய் அன்பயே கோடுவாய் அன்பயே

உடல் வாட்டியும் நோய் வத்தே—ஏமை வாட்டி வதைத்தமே வேனையும் பட்டினி இகுத்தமே;

பல தவம் தன் ஏய்தியே; நலமதைப் பேனியே, நாடுவாய் இக்குழந்தையே நலமுடன் வளிக்கவே—கடவுள் தன் பல ஓடுவாய்.

கைகப் படைந்ந கன்குரிக் அரங்கும்—அந்குரிக் பரிப்போற்றம் அரங்குரிக் அன்பையுமே;

கனமாய் தானுமே, கவி பாட வந்த நான் கண்டுமே அன்பையும்—காதல் கொண்டான் என் மீதே

பலோகநாதன் கிறிஸ்தவ இறையியல் ஐக்கியத்தமும்

நம் வரலாற்றையே மாற்றியமைப் போமடி!

I
பதற்றம்! பதற்றம்! தீவதடி,
‘துறப்புக்கள்’ யாழில் குடியுதடி!
குந்தி வெள்ளமெங்கும் பாயுதடி
ஆனால், சாத்தான் வெற்றியிடாது!

II
கோட்டை நுகாரிதான் தஞ்சமடி
அவன் கத்திரம் பறிமுதலானது!
குப்பை கனத்து மத்தியதடி,
அவன் புயலாய்ந்ததடிக்கும்
கோழையடி!

III
காவல் நுகாரிதப்பாதுடி,
ஆனோ! ஆனோ! உரிதவருதுடி,
சாமிவா தெஞ்சுத்தான்கன்கொதுடி,
புத்த தம்மென்றே மோதுவானது!

IV
‘வெளக்’ போர்மை தீனமுதடி,
அவன் ‘வெளியில்’ தாக்கி
மச்சுதாதுடி!

V
கொன்ற குனிக்கும் குண்டனடி,
கோழைத்தனத்தில் முதவனடி!

VI
விடமைக்கும் வகுமல்கொதுடி!
அவன் விட்டைத் தாக்கும்மம்னுதுடி!
நாய்க் நாத்தான்கொதுடி,
அவன் இவ்வாணிப் பதமல்கொதுடி
யபுயானது!

VII
நியாயமற்ற ‘போர்’ ஒன்று
தொடுத்தாடி!
‘போர்மை’ ‘வெளி’ ‘கெடுவா’
தாக்கி
விடிவா காலம் விளைவில் காண்படி
நம் வரலாற்றையே மாற்றியமை
போடி!
—விட்டர் எஸ். கிருபா, ஜூ

மனிதன் அடிப்படைகளில் சுய நலக்காரன் அவன் தன்னுடைய அனுபவத்தாலும், எரிசால் மனப்பான்மையாலும் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ளும் போது தான் மனிதன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதி உன்னவனாகிறான்

EDITORIAL

Our Political Scenario — some notes and comments

Like a plague that has no remedy, violence has hit a new high again in the Jaffna Peninsula, interrupting a near "cease-fire" which was in operation for some time from 25-6-87 to mark the arrival of the Indian "relief-ships" at the Kankesanthurai Port.

Two major events which suddenly turned the tide have been the wanton killing of a school head at Mavildapuram by the security forces on 3-7-87 and the daring attack on the Nelliady Army Camp by the militants on 6-7-87.

The cauldron boils again in the Vadamardchi region which the government thought could be brought under complete control soon after 2-6-87 and civilian administration put back on course. According to news items in the national dailies, an AGA was functioning at Pt Pedro and even a Bank of Ceylon Branch which had commenced cash dealings with the public — a facility available in no other branch of the Bank of Ceylon in the Jaffna Peninsula. Hopes were entertained of even a Secretariat at Vadamardchi.

But today the region presents again a kaleidoseope of images, poignant and disturbing. Blood curdling events have been reported in the area. A military offensive can easily destroy a community but it cannot re-build it. More than thirty villages in the area have been turned according to reports virtually into moonscapes, with the difference of the sun shining overhead brightly on them. An army radio announcement asking residents to return reflects the current situation.

The Karanavai residents are reported to have crossed by night on foot, the vast plains of *uppattu* and found their way to the Hindu temples at *Madduvil* and *Panrithalachchi*. The residents of other villages as *Varuthupallai*, *Pallappai* and *Kathovalam*, walked the distance alone the coast and through dense jungles to *Kuddathanai*, *Nagercoil*, *Mirusivil* and *Eluthumadduval* areas.

Another region where a second military offensive has meant a serious erosion in population is the Mullaitivu District where, according to news reports, there are hardly any residents at *Puthukkudjiruppu* and *Mullivallai*.

The 11th of July marked the Day of Five Billion. "Population programmes" says Nafis Sadik, Executive Director of UN Fund for Population Activities (UNFPA), the first woman to head a UN agency "must motivate people about increasing the value of every birth". What implications has this message to us in Sri Lanka, caught in a spectre of wanton killings — men, women and children.

"Ultimately it has to be a political solution", according to government sources. But wisdom consists, not merely in knowing what to do next. The Tamils of the Vadamardchi region were a bold presence in the political, judicial, economic, administrative, and educational life of the country. What will be now the government's next step in this region? The exhilaration of a military solution is one thing. The realities of rehabilitation is another.

Despite a gloomy political context, Indian food vessels arriving at Kankesanthurai Port have not receded from the newspaper headlines in Sri Lanka. The fifth ship, *mv NICOTRADE* arrives today (17-7-87) at Kankesanthurai with same 900 tons of food and fuel for the Jaffna residents in the beleaguered areas, valued 360,000 dollars.

With an agreement already signed with the Indian government of humanitarian aid to Jaffna, we wonder if the government of Sri Lanka should allow so much of invectives to be hurled on the whole Scheme and on the manner it is being operated.

Serious accusations have been made, according to news items appearing in the national dailies on the character of the Indian Humanitarian Aid Scheme: — that no Indian supplies reach the so called starvation areas, that there were instances of persons who have refused to avail themselves of the gift, that unusually large stocks of box of matches have been sent to Sri Lanka to undermine the local industry, and to cap all, that there was always the possibility of food supplies switched for something else in mid-stream.

India has replied to these accusations characteristically by sending on the fifth shuttle a much larger vessel than earlier which could bring 1000 tons of aid at one shuttle, and also possibly accommodate in its vast space all the diatribes hurled so far against the Humanitarian Aid Scheme for Jaffna residents.

Every Indian food vessel, the Sri Lankan government knows, has on board a senior official of the Indian Shipping Corporation and all items of food unloaded and distributed are done under the supervision of Indian as well as Sri Lankan Red Cross Organisation officials. All Indian officials operating in the Food Aid Scheme have been issued visas operative till 31-7-87.

Sister Elizabeth Baker — last Journey

Sister Elizabeth Baker, M.B.E. passed away peacefully on the 1st of July 1987 at 8.30 a.m. The funeral took place on the 3rd of July in the presence of a large and representative gathering. She was 85 years of age at the time of her death. She gaced aging illness for the last six months but it was only for two weeks prior to her death that she was bedridden.

The funeral proceedings commenced with a Service at the Mother House, Navajeevanam, conducted by Rev. A. V. Yesuthasan at which tributes were paid by past and present students and leading citizens in the Killinochchi district. Thereafter the funeral service took place at the Holy Carpenter Church. Rev. Govindarajah, Methodist Minister in charge of the Jaffna Circuit conducted the service and preached the sermon. He was assisted by Sevak Sam Alfred, Rev. S. Jeyanesan and Rev. I. Selvaratnam. A solo was rendered by Rev. Mahendran, a foster-son of Sister Baker and the New Testament Lesson was read by Mr. T. Kirupanantharajah, Director, Navajeevanam. The funeral procession to the cemetery was led by all the inmates of Navajeevanam and the last rites were performed by Rev. Mahendran.

Thus ended the missionary career of Sister Baker over the fifty-six years in Sri Lanka. Her God-given powers of loving all people alike by praying, showing kindness and giving were not lying dormant in her. During the early part of her stay in Navajeevanam it was a common sight to see her cycling down the lanes in Murasumodai visiting the sick and praying for them, teaching children English and holding worship meetings so much so that she was known as Cycle Ammah of Murasumodai. This sight of her is still fresh in the minds of villagers.

Apart from her missionary service her involvement with institutions like the CNAPT which was her first love, the Leprosy Association of Ceylon and Friend-in-Need Societies are well-known to all those who came in contact with her. Her missionary service coupled with social service was so recognised not only in Sri

Congratulations to our Associate Editor

We are glad to be able to congratulate the Associate Editor of this paper on having received a Ph.D. degree at the University of Jaffna. In the academic world there are two kinds of Doctorates; earned doctorates and conferred doctorates. A Ph.D. is one of the earned degrees. The term Ph.D. means doctor of Philosophy and contains the old meaning of the term Philosophy, when the term included every kind of knowledge.

Usually for obtaining a degree one has got to put in two years of study in a University and earn the degree after his initial degree Dr. Sebanesan instead had many years of study after his basic degree having obtained the B.D. degree of Serampore and the M.A. degree of Peradeniya.

The Bible says, Man is not often honoured in his own country that Dr. Sebanesan would have been so honoured in Jaffna is greatly to his credit.

— S. K.

Lanka but also in the United Kingdom that Her Majesty the Queen included her name in the Honours List for her Birthday in 1974 and made her a recipient of an Award of Member of the Most Excellent Order of the British Empire along with only one other from Sri Lanka.

Sister Baker's demise has left a void in the Navajeevanam Rehabilitation Centre. She was a tower of strength to the Centre with her advice, help and imposing personality.

All praise to God for Sister's life and work in Sri Lanka. May flights of Angels lead her to eternity.

Under this dispensation any Sri Lankan who attributes the Indian Food Aid Scheme a low profile casts aspersions on his own credibility.

Violence in the use of language as violence in the use of force ill accords with our cultural norms as a race.

The simmering controversy over the Indian Food Mission has been unfortunate. Finance Minister Ronnie de Mel who in the contemporary political crisis, has displayed an uncanny ability to say the right thing at the right time has once again exposed the danger of taking unsolicited potshots at India whose help is indispensable for us in unravelling our deadlock.

The 18 billion aid obtained at the Paris Aid Consortium has little significance the Minister has said without PEACE in the country — The present climate of unrest, reaching new levels, even outside the domains of 'the Tamil Problem' is hardly the post card view that Sri Lanka wants to show off to the rest of the world.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganathan Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 24th July 1987 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalur Road, Jaffna.